

ОСОБИСТІТЬ КЕРІВНИКА І СТИЛЬ КЕРІВНИЦТВА ЯК ВІДОБРАЖЕННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ ТА ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Федосєєва С.В.

*Національний технічний університет
“Харківський політехнічний інститут”, м.Харків*

Організуючою основою сучасної системи управління є керівник – організатор і носій влади. Отже, роль стилю керівництва, безумовно, пов’язана з поняттям „ефективне управління”. Сучасного керівника, на думку П.Друкера, можна оцінювати за професійною майстерністю (класичний підхід) та стилем поведінки. Професійна майстерність, або мистецтво управляти, - це ті аспекти діяльності, які здійснюються завдяки використанню соціальних знань, набутих у процесі навчання. Планування і постановка мети, організація робочого процесу, мотивація і комунікативність, вимір результатів діяльності – ось ті параметри, за якими можна формально класифікувати професійну майстерність. Під стилем поведінки слід розуміти ті аспекти діяльності керівника, яким неможливо навчити, зокрема він мусить бути лідером, мати цілісний характер. Враховуючи особливу роль людських ресурсів, керівникові необхідно уміти бачити й розкривати здібності особистості, які не виявлені, і змусити їх активно діяти. Завдання керівника полягає в тому, щоб і в організації з пересічними людьми досягти значних результатів. У характері керівника мають бути закладені такі риси:

- вміння вчитися протягом всього життя;
- постійний інтерес до нового;
- повага до людей та їхньої праці.

Виходячи із сказаного, культура управління – це сукупність теоретичних та практичних положень, принципів і норм, що мають загальний характер і стосуються різною мірою всіх аспектів людської діяльності, це важлива сфера впливу на свідомість, вчинки підлеглих, їх помисли і бажання, водночас, вона один з вирішальних факторів успіху в управління. На думку вчених, найбільш важливими компонентами управлінської культури керівника є високо розвинуті: системний кругозір; професійна творчість; праксеологічна культура; рефлексивна культура; інформаційне озброєння; компетентність, саморозвиток; конкретно-предметні знання.

Отже, справжня висока культура управління, як і культура особистості, - це гармонія знань і етико-моральних якостей, що, безумовно, залежить від інтелектуально-культурних якостей керівника. Поняття „особистість керівника”, „стиль управління”, „культура управління” тісно пов’язана з поняттям „лідерство”.